

GAZETA LWOWSKA

DZIENNIK DLA DYSTRYKTU GALICYJSKIEGO

Nr. 13 — Rok 133 (4)

Niedziela, 16 — poniedziałek, 17 stycznia 1944 r.

DZIŚ: Marcellego
JUTRO: Antoniego op.

Postęp kontrataków niemieckich na południu Uporczywe walki koło Nowogrodu Woł. i Sarn

Naczelną Komendę Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje z GŁÓWNEJ KWATERY FÜHRERA w dniu 15 stycznia:

Na północny wschód Kerczu, na przyczółku mostowym Nikopola i południowy zachód od Dniepropietrowska załamały się silne ataki bolszewickie. Zniszczono przy tym 46 czołgów nieprzyjacielskich.

Na północny zachód od Kirowogrodu, jak również w rejonie na wschód i południe od Zaszkowa nasze wojska w przeciwnatarciach odparły bolszewików z powrotem, podczas gdy nieprzyjacielskie ataki pozostały bez skutku.

Na południowy wschód od Pohrebyszcz nasze przeciwnatarcia poczyniły dalsze postępy. Zniszczono przy tym 15 czołgów nieprzyjacielskich i 23 dział. Na zachód od Berdyczowa formacje SS rozbiły w przeciwwypadzie 2 pułk bolszewickie i zadaly nieprzyjacielowi ciężkie, krwawe straty.

W rejonie na zachód od Nowogrodu Wołyńskiego i na zachód od Sarn utrzymuje się nadal silny nacisk nieprzyjaciela.

W rejonie na zachód od Rzeczyca odparto ponawiane ataki bolszewickie i odrzucono w przeciwnatarciu napierające grupy nieprzyjacielskie.

Pod Witebskiem załamały się ponawiane bolszewickie próby przelamania, przeprowadzone przy wsparciu czołgów i samolotów bliskiego wsparcia. Lokalne włamania zaryglowano.

Na północny zachód i północ od Nowla, jak również na północ od jeziora Ilmeń i w rejonie Oranienbaum bolszewicy atakowali znacznymi siłami. Odparto ich w uporczywych walkach.

Podporucznik Kühn jednego z pułków pancernych podczas walk obronnych pod Kirowogrodem zniszczył 50 czołgów nieprzyjacielskich.

Na froncie południowo-włoskim nasze wojska po ciężkich, szczególnie pełnych strat dla nieprzyjaciela walkach na odcinku Cervaro odbyły się parę kilometrów na zachód na przygotowane stanowiska. Silnie napierającego nieprzyjaciela odparto w ponawianych atakach. Na pozostałym froncie dzień miał przebieg spokojny.

Podczas odpierania ataku angielskich samolotów na wybrzeża Norwegii samoloty myśliwskie i artyleria przeciwlotnicza zestrzeliły 6 spośród 12 atakujących samolotów.

Silne formacje bombowców angielskich naleciały ub. nocy Niemcy środk. Nasze siły obrony przeciwlotniczej udaremniły jednak przeprowadzenie skoncentrowanego ataku. Nieprzyjaciel zrzucił bezplanowo bomby na kilka miejscowości. Według niepełnych sprawozdań zestrzelono 40 bombowców. 14 dalszych samolotów stracił nieprzyjaciel za dnia nad okupowanymi terenami zachodnimi.

Naczelną Komendę Niemieckich Sił

Zbrojnych komunikuje w dalszym ciągu:

Aby wśród amerykańskiej opinii złagodzić wrażenie, jakie wywarły ciężkie straty, poniesione przez północno-amerykańskich lotników podczas ich ataków terrorystycznych na ludność niemiecką, amerykańskie lotnictwo stale podaje grubo przesadzane cyfry zestrzelonych myśliwców niemieckich. Amerykanie twierdzą więc, że podczas ataków na Schweinfurt dnia 14 października zestrzelono 104, dnia 11 grudnia podczas ataków na Emden 138 i dnia 11 stycznia 1944 r. nad Niemcami środkowymi 152, a więc, że zestrzelono łącznie 394 myśliwców niemieckich.

Faktyczne straty wynoszą 98 niemieckich myśliwców. Więcej niż jedna trzecia załóg zdołała wyskoczyć na spadochronach, nie odnosząc żadnych obrażeń.

BERLIN, 15. 1. — Agencja „Telepress“ dowiaduje się z dobrze poinformowanego źródła następujących szczegółów o walkach na froncie wschodnim:

We wszystkich strefach bojowych południowego i środkowego odcinka frontu toczy się dalej z niezmniejszoną gwałtownością bitwa zima, zmieniając jedynie punkt ciężkości. W ostatnich obydwu dniach bolszewicy ponieśli ponownie ciężkie straty w broni pancernej, tracąc ponad 330 czołgów. W toku walk dnia 13 stycznia wojska niemieckie przeprowadziły jednocześnie szereg licznych i szczególnie skutecznych kontrataków.

Na odcinku południowym odparto one w uporczywych walkach dalsze wypadki bolszewickie, podejmowane z przyczółka desantowego na północny wschód od Kerczu i oczyściły w przeciwwypadzie przejściowe włamanie, niszcząc 6 czołgów sowieckich.

Na przyczółku mostowym Nikopola ponownie zawiodły wśród najcięższych krwawych strat dla nacierających wysiłki bolszewików, mające na celu wgniecenie pozycji niemieckiego przyczółka mostowego. W rejonie Kirowogrodu kilka ataków sowieckich nie zdołało dotrzeć na przedpole niemieckie. Natomiast jedna z niemieckich akcji zaczepnych doprowadziła tam do zamknięcia utworzonej w dniach poprzednich luki frontowej. Na wschód od Winnicy atak niemieckich formacji pancernych poczynił dalsze poważne postępy mimo częściowo nawet zaciętego oporu bolszewików. W nocy miały miejsce gwałtowne przeciwwypadki formacje niemieckie rozbiły silną sowiecką grupę pancerną, niszcząc bądź też zdobywając 31 czołgów.

Szczególny sukces przypadł niemieckim formacjom zaczepnym w rejonie na zachód od Berdyczowa, gdzie starto sowieckie wojska pancerne w sile około dwóch dywizyj. Upřednio jedna z formacji SS, niszcząc 45 czołgów, krwawo rozbiła atak sowiecki, podjęty około 50 czołgami. Następnie wojska niemieckie użyły do akcji wszystką stojącą do ich dyspozycji broń ciężkiego kalibru przeciwko sowieckiej grupie bojowej, która w dniu 12 stycznia dokonała włamania, a która już została otoczona. W wyniku tej akcji grupę sowiecką zniszczono. Ofiarą broni niemieckiej padło przy tym 18 dalszych czołgów. Próby bolszewickie w południowej części tego rejonu walki, mające na celu sforsowanie linii niemieckich przy użyciu skon-

centrowanych jednostek zmotoryzowanych popartych formacjami czołgów, załamały się w niemieckim ogniu obronnym.

W rejonie Nowogrodu Wołyńskiego oraz w rejonie błot nad Prypecią niemieckie formacje ubezpieczające toczyły ciężkie walki także przez cały dzień wczorajszy z przeważającymi o wiele siłami bolszewickimi. W toku tego jednej z sowieckich grup bojowych udało się przelamać przez linie niemieckie. Na wysokości pozycji artylerii niemieckiej zdołano jednak zatrzymać ten pierwszy wypad sowiecki. Dział przeciwpancerne oraz strzelcy przeciwpancerni z najbliższej odległości zniszczyli wszystkie czołgi w liczbie 19-tu, które dokonały przelamania. Jednocześnie starto bądź wzięto do niewoli sowieckie jednostki strzeleckie, które również znalazły się w miejscu włamania.

W rejonie bojowym Witebska bitwa straciła przejściowo na gwałtowności w następstwie ciężkich strat zadanych bolszewikom w dniach poprzednich. Wojska sowieckie zmuszone były tam do przeprowadzenia zakrojonych na wielką skalę przegrupowań. Na północny zachód od Nowla bolszewicy powtarzali gwałtowne ataki, poprzedzone silnym ogniem artylerii i dział salwowych, a wspierane czołgami i samolotami bliskiego wsparcia. Obrońcy niemieccy na całej linii utrzymali swe pozycje. Tylko w jednym punkcie udało się bolszewikom po wielogodzinnych zaciętych zmaganiach dokonać lokalnego włamania, które jednak zaryglowano w godzinach wieczornych.

Dyskusja dokoła konfliktu polsko-sowieckiego Jakie są prawdziwe cele Stalina

SZTOKHOLM, 15. 1. — W kolach polskiej emigracji w Londynie toczy się w obecnej chwili ożywiona dyskusja, w jakiej formie należy zająć stanowisko wobec ostatnich żądań Moskwy odnośnie do anektowania przez Związek Sowiecki obszarów zamieszkałych przez Polaków. Nastój emigrantów w krajach anglosaskich jest bardzo przygnębiony i odzwierciedla wyraźnie tragiczną sytuację, w jakiej znajdują się Polacy przebywający w Londynie.

Z wielu stron wyrażono opinię, że opór przeciwko żądaniom Rosji Sowieckiej, jaki ujawniany jest ze strony emigracji polskiej w Londynie, posiada jedynie czyste akademickie znaczenie, natomiast największą przeszkodą w uznaniu tezy polskiego rządu emigracyjnego polega na tym, że „nie rezyduje on w Warszawie”.

Cała atmosfera konfliktu polsko-sowieckiego jest tym bardziej nie-

— — — — — Granica Gubernji Generalnej
- - - - - Granica Polski z r. 1939

przyjemna, że w obliczu tego „skomplikowanego moralnego problemu aliantów” szczególnie prasa angielska nie szczędzi wyrazów krytyki z powodu stanowiska polskiego rządu emigracyjnego. Prasa londyńska, widocznie bardzo niezadowolona z tendencji polskiej emigracji, usiłuje w najróżnorodniejszej formie przekonać „prekornych Polaków”, że los ich polega na „ponoszeniu ciężkich ofiar”.

W międzyczasie Stalin podkreślił swoje roszczenia do obszarów polskich w ten sposób, że „na cześć bolszewików walczących obecnie na dawnej ziemi polskiej” rozkazał oddać salut 12 salw z 24 dział na Czerwonym Placu w Moskwie. Ten niedwuznaczny gest, o którym dowiedziła się opinia światowa za pośrednictwem specjalnego rozkazu dziennego podpisanego przez Stalina, jak donoszą z Londynu, „poważnie zaskoczył” tamtejszych Polaków.

Dziennik amerykański „New York Times”, posługując się delikatną terminologią dyplomatyczną, napisał w związku z tym, że „Rosja obrała w sprawie polskiej formę identyczną z tym, co nazywa się ultimatum. Wierzymy, że leży w tym błąd, a cała sprawa stanowi fatalny precedens”.

Odnosi się jednak wrażenie, że cała ta dyskusja, jaka toczy się również na szpaltach dzienników alianckich na temat konfliktu polsko-sowieckiego, ma na celu zamaskowanie prawdziwych planów Kremia, który w rzeczywistości bynajmniej nie jest zainteresowany w uzyskaniu poszczególnych obszarów, natomiast zdąży do bolszewizacji etapami całej Europy. Szczególnie w prasie amerykańskiej da się stwierdzić tendencja w kierunku rozpowszechniania opinii wbrew znanym faktom iż Związek Sowiecki nie prowadził rokowań z Aliantami w Teheranie nad problemem Polski.

Międzyaliancka rada wojenna

SZTOKHOLM, 15. 1. — Jak donosi agencja „Exchange Telegraph” z Waszyngtonu, po raz pierwszy od trzech miesięcy odbyła we śróde w Waszyngtonie swoje posiedzenie międzyaliancka rada wojenna. Roosevelt, który po 2-tygodniowej nie-dyspozycji podjął wczoraj ponownie swoją działalność urzędową, złożył sprawozdanie na temat konferencji w Kairo i Teheranie.

Nowy nalot na Rzym

RZYM, 15. 1. — Miasto Rzym było w czwartek przed południem znowu celem anglo-amerykańskiego ataku terrorystycznego. Krótko przed godziną 12-tą ukazały się bombowce alianckie w towarzystwie silnej grupy myśliwców i zrzuciły bomby burzące i zapalające nad różnymi dzielnicami mieszkaniowymi miasta. Bombowce anglo-amerykańskie przelatowały w czasie ataku kilkakrotnie również ponad Miastem Watykańskim.

Głos dnia

W pewnym komentarzu zajmuje się współpracownik wojskowy dziennika hiszpańskiego „Pueblo” sytuacją wojenną na froncie włoskim i mówi, że dowódz wojsk anglosaskich po przecenionym oddziaływaniu ofensywy sowieckiej przeżyło we Włoszech drugą wielką niespodziankę. Mimo przewagi materialnej i liczbowej nie udało się o słabić niemieckiego frontu wschodniego, a nawet we Włoszech woj-

ska alianckie potrzebowały więcej aniżeli trzy miesiące na to, by postąpić naprzód. Jeżeli generał Eisenhower obiecuje sobie obecnie sukces z dalszego frontu na zachodzie Europy, natenczas wobec lakonicznego wyrażenia się marszałka Rommla „jesteśmy dobrze przygotowani” przyjąć trzeba, że przy planowanej swej akcji przeżyją Alianci trzecią wielką niespodziankę

